

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EU) nr 1123/2013

av den 8 november 2013

om fastställande av rätten till internationella reduktionsenheter i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/87/EG

(Text av betydelse för EES)

EUROPEISKA KOMMISSIONEN HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktions-sätt,

med beaktande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/87/EG av den 13 oktober 2003 om ett system för handel med utsläppsrätter för växthusgaser inom gemenskapen och om ändring av rådets direktiv 96/61/EG⁽¹⁾, särskilt artikel 11a.8, och

av följande skäl:

- (1) I protokollet till Förenta nationernas ramkonvention om klimatförändringar (Kyotoprotokollet) inrättades två mekanismer för genererande av internationella reduktionsenheter som parterna kan använda för att kompensera sina utsläpp. Utsläppsminskningenheter (ERU) kan införas genom mekanismen för gemensamt genomförande och certifierade utsläppsminskningar (CER) genom mekanismen för ren utveckling.
- (2) I medlemsstaternas nationella tilldelningsplaner som antogs i enlighet med artikel 9 i direktiv 2003/87/EG föreskrivs att verksamhetsutövare ska använda vissa kvantiteter certifierade utsläppsminskningar och utsläppsminskningenheter för att uppfylla sina skyldigheter att överlämna utsläppsrätter såsom anges i artikel 12 i direktiv 2003/87/EG för perioden 2008–2012.
- (3) Enligt artikel 11a i direktiv 2003/87/EG tillåts fortsatt användning av CER och ERU som är utfärdade i enlighet med Kyotoprotokollet i det system för handel med utsläppsrätter som inrättats genom direktiv 2003/87/EG under perioden 2013–2020 som innehåller bestämmelser som avser de nivåer som tillåts för kategorin verksamhetsutövare och luftfartygsoperatör för att uppfylla sina skyldigheter att överlämna utsläppsrätter enligt artikel 12 i direktiv 2003/87/EG. I artikel 11a.8 fastställs vissa minimitilldelningar, uttryckta i procentnivåer, för verksamhetsutövare och luftfartygsoperatörer i fråga om att utnyttja internationella reduktionsenheter under perioden 2008–2020 och föreskrivs åtgärder för att fastställa de exakta procentbegränsningarna.
- (4) I direktiv 2003/87/EG föreskrivs att Kyotoprotokollets projektbaserade mekanismer ska kopplas till systemet med handel för utsläppsrätter för att göra det kostnads-effektivare att uppnå minskade globala utsläpp av växthusgaser. Med hänsyn till antalet utsläppsrätter som är

giltiga för perioden 2013–2020 utfärdade i enlighet med artikel 13.2 andra stycket i direktiv 2003/87/EG bör rätten att utnyttja internationella reduktionsenheter fastställas till de miniminivåer som anges i artikel 11a.8 första och andra styckena. Som en följd av detta kommer den totala gränsen för att utnyttja internationella reduktionsenheter som föreskrivs i artikel 11a.8 femte stycket i direktiv 2003/87/EG att respekteras och artikel 11a.8 andra stycket fjärde stycket andra meningen i direktiv 2003/87/EG ska inte tillämpas. Eventuell överbliven rätt för 2012 från luftfartygsoperatörer ska behållas i enlighet med artiklarna 11a.2, 11a.3 och 11a.4 i direktiv 2003/87/EG

- (5) Verksamhetsutövare vid stationära anläggningar med en betydande kapacitetsökning i enlighet med artikel 20 i kommissionens beslut 2011/278/EU av den 27 april 2011 om fastställande av unionstäckande övergångsbestämmelser för harmoniserad gratis tilldelning av utsläppsrätter enligt artikel 10a i Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/87/EG⁽²⁾ bör ha rätt att bli behandlade antingen som befintliga verksamhetsutövare eller som nya deltagare.
- (6) I artiklarna 58–61 i kommissionens förordning (EU) nr 389/2013 av den 2 maj 2013 om upprättande av ett unionsregister i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/87/EG och Europaparlamentets och rådets beslut nr 280/2004/EG och nr 406/2009/EG samt om upphävande av kommissionens förordningar (EU) nr 920/2010 och (EU) nr 1193/2011⁽³⁾ anges detaljerade uppgifter om det praktiska genomförandet av de tilldelningsbegränsningar som fastställs i dem.
- (7) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från kommittén för klimatförändringar.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

1. Varje verksamhetsutövare vid en stationär anläggning som fick en gratis tilldelning eller en rätt att utnyttja internationella reduktionsenheter under perioden 2008–2012 ska kunna utnyttja internationella reduktionsenheter under perioden 2008–2020 upp till samma mängd som de tilläts under perioden 2008–2012, eller en mängd som motsvarar högst 11 % av dess tilldelning under perioden 2008–2012, beroende på vilket som är högst.
2. Varje verksamhetsutövare vid en stationär anläggning som varken fått gratis tilldelning eller rätt att utnyttja internationella reduktionsenheter under perioden 2008–2012, och, genom

⁽¹⁾ EUT L 275, 25.10.2003, s. 32.⁽²⁾ EUT L 130, 17.5.2011, s. 1.⁽³⁾ EUT L 122, 3.5.2013, s. 1.

undantag från punkt 1, varje verksamhetsutövare vid en stationär anläggning i den mening som avses i de två första strecksatserna i artikel 3 h i direktiv 2003/87/EG ska kunna utnyttja internationella reduktionsenheter under perioden 2008–2020 upp till högst 4,5 % av deras verifierade utsläpp under perioden 2013–2020.

3. Varje verksamhetsutövare vid en stationär anläggning med en betydande kapacitetsökning i enlighet med artikel 20 i beslut 2011/278/EU ska kunna utnyttja internationella reduktionsenheter under perioden 2008–2020 upp till samma mängd som de tilläts under perioden 2008–2012, eller en mängd som motsvarar högst 11 % av dess tilldelning under perioden 2008–2012, eller högst 4,5 % av deras verifierade utsläpp under perioden 2013–2020, beroende på vilket som är högst.

4. Varje verksamhetsutövare vid en stationär anläggning som fick en gratis tilldelning för perioden 2008–2012 och som genomför de aktiviteter som inte förtecknas i bilaga I till direktiv 2003/87/EG ändrad genom Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 219/2009⁽¹⁾, men som förtecknas i bilaga I till direktiv 2003/87/EG ändrad genom Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/29/EG⁽²⁾ ska ha rätt att utnyttja internationella reduktionsenheter under perioden 2008–2020 upp till samma mängd som de tilläts under perioden 2008–2012, eller en mängd som motsvarar högst 11 % av dess tilldelning under perioden 2008–2012, eller högst 4,5 % av deras verifierade utsläpp under perioden 2013–2020, beroende på vilket som är högst.

5. Varje luftfartygsoperatör ska ha rätt att utnyttja internationella reduktionsenheter upp till högst 1,5 % av deras verifierade utsläpp under perioden 2013–2020, utan att det påverkar eventuell överbliven rätt för 2012.

Artikel 2

1. Medlemsstaterna ska beräkna och offentliggöra rätten till internationella reduktionsenheter för varje verksamhetsutövare i enlighet med artikel 1.1 och underrätta kommissionen i enlighet med artikel 59 i förordning (EU) nr 389/2013 en månad efter ikraftträdandet av denna förordning.

2. För var och en av de verksamhetsutövare som avses i artikel 1.2 och luftfartygsoperatörer som avses i artikel 1.5 ska rätten till internationella reduktionsenheter beräknas på grundval av verifierade utsläpp och årligen uppdateras. För de verksamhetsutövare som avses i artikel 1.3 och 1.4 ska en uppdaterad rätt till internationella reduktionsenheter beräknas enligt den rätt som beräknas i artikel 1.1 eller 4,5 % av verifierade utsläpp för perioden 2013–2020, beroende på vilket som är högst. När de verifierade utsläppen har godkänts ska medlemsstaterna underrätta kommissionen om ändringar av rätten till internationella reduktionsenheter i enlighet med artikel 59 i förordning (EU) nr 389/2013.

Artikel 3

Denna förordning träder i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 8 november 2013.

På kommissionens vägnar
José Manuel BARROSO
Ordförande

⁽¹⁾ EUT L 87, 31.3.2009, s. 109.

⁽²⁾ EUT L 140, 5.6.2009, s. 63.